

Resolució 203/VIII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica

Tram. 250-00770/08

Adopció
Ple del Parlament
Sessió núm. 37, 21.05.2008, DSPC-P 52

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 21 de maig de 2008, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'atenció a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica (tram. 250-00770/08), presentada pel diputat Antoni Comín Oliveres, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 23782) i l'esmena transaccional presentada per tots els grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

La fibromiàlgia (FM) i la síndrome de fatiga crònica (SFC) són malalties que afecten significativament la salut i la qualitat de vida de les persones que les pateixen i tenen un gran impacte social i econòmic. Per bé que les dues malalties són reconegudes per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i tenen una prevalença prou elevada, encara hi ha molt desconeixement d'aquestes malalties. A vegades s'han diagnosticat erròniament i, per tant, han estat tractades de manera inadequada, amb el consegüent greuge afegit per a les persones malaltes i també per al conjunt de la societat.

El sistema públic de salut ha de proporcionar un bon diagnòstic diferencial i un bon tractament, en el camí de racionalitzar i millorar l'assistència de les persones afectades.

La prevalença i l'impacte personal, familiar, laboral i social de la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica, a més de la complexitat que presenten i la inexistència de tractaments resolutius, fan necessària una resposta proporcionada a l'abast real de les problemàtiques que aquestes malalties comporten.

Hi ha casos en què l'afectació d'aquestes malalties és molt greu i té unes repercussions greus sobre les capacitats físiques i cognitives, que poden resultar molt invalidants i limitar greument la vida quotidiana de les persones afectades. Hi ha altres casos en què pot resultar impossible exercir una ocupació laboral amb la dedicació, l'atenció i l'eficàcia mínimes; aquestes persones, si no tenen el reconeixement necessari d'incapacitat laboral, queden en risc de patir una exclusió social total.

El Parlament de Catalunya, per aquests motius, considera que des del sistema públic de salut s'ha d'esmerçar l'assistència primària i especialitzada necessària, per a possibilitar, així, un diagnòstic acurat, base imprescindible per a un tractament posterior que garanteixi la màxima efectivitat. També considera del tot necessàries la realització de programes de formació que difonguin el coneixement i la promoció de la recerca sobre aquestes patologies, l'accessibilitat garantida a les noves unitats especialitzades i l'adopció de les mesures que permetin a les persones malaltes de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica tenir el reconeixement de la incapacitat laboral quan, per la gravetat de les malalties que pateixen, així ho aconsellin les valoracions corresponents.

El Parlament de Catalunya considera també que l'atenció primària i especialitzada, àgil i proporcionada, que es proposa esdevé la millor eina per a assolir la màxima eficàcia, no només des de la perspectiva sanitària i social, sinó també des d'una perspectiva econòmica i de racionalització dels recursos existents.

– S'han d'impartir cursos de detecció, atenció i actualització de coneixements sobre la FM i la SFC per a tot el personal de l'atenció primària, inclosos els professionals de pediatria.

– Aquests cursos, que s'ha de procurar incentivar, han d'ésser impartits per especialistes amb reconeixement en aquesta matèria. En aquest sentit, convindria incorporar-hi els avenços que es produeixen en l'àmbit estatal i en l'internacional i les aportacions de les figures capdavanteres en la investigació en fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica, d'acord amb l'evidència científica.

6. Amb relació a la incapacitat laboral i les valoracions

– Les persones diagnosticades de FM o de SFC han de tenir accés al sistema d'incapacitat laboral i a les prestacions econòmiques, sanitàries i socials que en derivin, a partir dels diagnòstics clínics i dels informes emesos pels metges del sistema sanitari.

– Per les característiques d'aquestes malalties, els pacients han de tenir dret a poder presentar informes, i a disposar-ne, que haurien d'ésser emesos per les UHE.

– L'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM), l'organisme competent per a valorar la incapacitat laboral, quan la incapacitat estigui motivada per FM o SFC, ha d'aplicar els protocols clínics consensuats per a avaluar les persones afectades.

– Si l'ICAM acorda sotmetre una persona malalta de FM o SFC a una avaluació mèdica, aquesta l'ha de dur a terme un metge o metgessa avaluador especialment format en aquestes malalties. Els especialistes acreditats han de dur a terme aquesta formació, que ha d'ésser certificada amb l'acreditació corresponent.

7. Pel que fa a l'avaluació i el seguiment

– S'ha de crear un comitè de seguiment d'aquest circuit assistencial, el qual ha de comptar amb la participació de les societats científiques i de les diverses organitzacions representatives dels malalts de FM i SFC, amb el control que estableix el Reglament del Parlament de Catalunya.

– S'han de mantenir reunions periòdiques del comitè de seguiment, que han d'ésser de caràcter semestral en el període d'implantació de les mesures establertes per aquesta resolució, i de caràcter anual amb posterioritat, per a avaluar l'efectivitat de les mesures adoptades i per a introduir-hi revisions i millores.

Palau del Parlament, 21 de maig de 2008

La secretària primera

El president del Parlament

Lídia Santos i Arnau

Ernest Benach i Pascual

